GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE IN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 118. *Duminecă, 31 Maiu (12 Iunie).* **1887.**

APELŬ
către alegĕtorii românĭ din orașulŭ și comitatulŭ Brașovului.

Frațĭ alegĕtorĭ!

La adunarea cea mare a alegĕtorilorŭ românĭ din Ardealŭ, Bănatŭ și Țéra unguréscă, ce s'a ținutŭ în Sibiiu în ḍilele de 25, 26 și 27 Aprile v. 1887, au fostŭ trimișĭ și optŭ bărbațĭ din sînulŭ vostru, ca sĕ vĕ înfățișeze pe voi acolo, sĕ le împărtășéscă frațilorŭ noștri din celelalte părțĭ necazurile ce le avemŭ și noi ceștĭ din Țéra Bârsei, și sĕ se sfătuiască împreună, cum sĕ lucrămŭ noi Românii cu toții în înțelegere ca sĕ ne ușurămŭ sórtea amară ce ne apasă atâtŭ de greu, și cum sĕ ne luptămŭ mai bine umĕrŭ la umĕrŭ, ca sĕ ne câștigămŭ earăși drepturile de carĭ neamŭ bucuratŭ în Țéra Ardealului, înainte de a ajunge sub stăpânirea ungurésca de adĭ.

Trimișii noștri întorcêndu-se acasă au datŭ sémă în adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Brașovului despre ceea ce au lucratŭ la adunarea obștéscă din Sibiiu. Adunarea nóstră din Brașovŭ, mulțumindu-le pentru ostenélă și pentru purtarea lorŭ bărbătéscă și națională, au aflatŭ de bune și folositóre neamului românescŭ tóte câte s'au hotărîtŭ la Sibiiu și ne-au însărcinatŭ pe noi cei din comitetulŭ de aicĭ se vĕ arătămŭ vouĕ, iubițĭ alegĕtorĭ, încă odată și în scrisŭ ce hotărîrĭ s'au luatŭ la Sibiiu și la Brașovŭ, ca sĕ scie fiecare dintre voi, ce voiescŭ Românii din Ardélŭ și cum le arde peptulŭ de dorulŭ de-a vĕ vedé pe toțĭ în jurulŭ stégului, ce l'au redicatŭ trimișii lorŭ pentru apĕrarea drepturilorŭ naționale ale Românilorŭ.

Alegĕtorĭ!

Adunarea cea mare a trimișilorŭ tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ a hotărîtŭ, ca noi Românii ardelenĭ **sĕ n'alegemŭ** *deputațĭ pentru dieta ungurescă din Peșta.*

Și de ce au luatŭ trimișii Românilorŭ acéstă însemnată hotărîre?

Pentru că décă amŭ alege și amŭ voi sĕ luămŭ și noi, Românii ardelenĭ, parte prin ómenii noștri de încredere la cele ce se lucréză în sfatulŭ Țĕrei ungurescĭ, Ungurii dela putere arŭ tălmăci-o așa, că noi suntemŭ învoițĭ cu „uniunea" orĭ, mai bine ḍisŭ, contopirea Ardealului cu Țéra ungurescă, ce au hotărît'o și au făcut'o ei făr' de noi și în potriva nóstră; că suntemŭ învoițĭ cu legile ce le-au adusŭ ei în urma acestei contopirĭ, legĭ prin carĭ ne-au despoiatŭ de tóte drepturile nóstre politice-naționale; arŭ tălmăci-o așa, că noi Românii ardelenĭ, intrândŭ în casa lorŭ, ne amŭ înstrăinatŭ de casa nóstră, sub coperișulŭ căreia pătimit-amŭ destulŭ vĕacurĭ întregĭ, adus-amŭ nesfĕrșite jertfe în banĭ și sânge, déră sub care totușĭ ne-amŭ pututŭ scuti ceea ce avemŭ mai scumpŭ pe acestŭ pămêntŭ, moștenirea lăsată nouĕ de inaintașii noștri, *dulcea limbă românéscă.*

Mai e nevoia óre sĕ vĕ spunemŭ, iubițĭ alegĕtorĭ, că potrivnicii neamului nostru, după ce prin contopirea siluită a Ardélului cu Țéra ungurésca ne-au despoiatŭ de tóte drepturile nóstre politice-naționale, cerŭ astăḍĭ dela noi în gura mare, în dietă, în comitate, în comune, c'unŭ cuvêntŭ în tóte adunările lorŭ și la totŭ prilejulŭ, sĕ ne lăpădămŭ de limba și de cultura nóstră românéscă și sĕ învĕțămŭ și sĕ îmbrățișămŭ limba și cultura lorŭ, adeverindŭ prin acéstă amenințările lorŭ dela 1848, că ei de aceea vorŭ „uniunea" Ardealului cu Țéra ungurésca, ca sĕ ne facă Ungurĭ?

Óre nu vedemŭ cum se ridică ei acum și în potriva bisericelorŭ și a scólelorŭ nóstre românescĭ, chinuindu-ne mereu cu limba ungurésca? Nu vedemŭ cum silescŭ pe învĕțătorii noștri sĕ își petrécă mai totŭ timpulŭ cu învĕțarea limbei ungurescĭ? Nu vedemŭ, că ne aducŭ pe capŭ totŭ numai deregĕtorĭ și judecătorĭ de aceia, carĭ nu ne ințelegŭ limba, și cerŭ ca poporulŭ sĕ vorbéscă cu ei și sĕ le scrie totŭ numai ungurescе? Nu vedemŭ că acum în cele mai multe comitate ale Ardealului limba ungurésca sĕ vêră cu puterea chiar și în diregĕtoriile comunelorŭ curatŭ române? Nu vedemŭ, că fii noștri, crescuțĭ cu marĭ cheltuelĭ pe la scólele înalte, trebue, după ce și-au isprăvitŭ învĕțătura, sĕ ia lumea în capŭ și sĕ părăséscă țéra strămoșéscă, unde astăḍĭ numai Ungurii se potŭ căpĕtui? Nu vedemŭ, că la tóte deregĕtoriile și oficiile țĕrei, orĭ unde ne silescŭ împrejurările vieței sĕ ne îndreptămŭ pașii pentru trebuințele nóstre ḍilnice, suntemŭ respinșĭ orĭ năpăstuițĭ, décă ne folosimŭ de limba nóstră? Nu vedemŭ, că în tóte hârtiile deregĕtoriilorŭ și oficiilorŭ țĕrii, chiar și la honveḍĭ și acum și la glóte numele nóstre cinstite românescĭ ni se schimonosescŭ și ni se maghiariséză? Nu vedemŭ, că nicĭ legea de naționalitate, ce au adus'o potrivnicii noștri la 1868 de rușinea lumei și ca sĕ ne scótă ochii, nouĕ celorŭ desmoșteniți, nu se ține, ba călcarea și batjocurirea ei trece adĭ chiar ca lucru de laudă înaintea celorŭ dela stăpânire?

Și ca sĕ se împle cupa nedreptățirilorŭ, Ungurii dela putere ne-au despoiatŭ pe noi Românii ardelenĭ și de dreptulŭ celŭ mai de căpetenià alŭ cetățénului, de dreptulŭ de alegere, și susținŭ morțișŭ pentru Ardélŭ o lege deosebită, care e adusă înadinsŭ numai pentru nemeșii ungurĭ din Ardélŭ și în contra nóstră, ca sĕ nu pótă nicĭdecum rĕsufla și voința poporului românŭ ardelénŭ; ca sĕ putemŭ fi alegĕtorĭ cerŭ dela noi o dajdiă cu multŭ mai mare ca dela cei din Țéra ungurésca, cu tótă uniunea ce pretindŭ, ca au sevĕrșit'o.

Ce scopŭ potŭ avé potrivnicii neamului nostru cu tóte nedreptățirile și asupririle acesta, décă nu ca sĕ nimicéscă legăturile sfinte ce ne leagă pe toțĭ din moșĭ și strămoșĭ, legăturile limbei nóstre, și astfelŭ sĕ înstrăineze încetulŭ cu încetulŭ pe copii noștri de părinții lorŭ, de neamulŭ românescŭ?

In asemenĭ împrejurărĭ au trebuitŭ trimișii alegĕtorilorŭ românĭ sĕ se întrebe: ce arŭ puté dobêndi deputații din Ardélŭ, chiar când n'ar fi legea de alegere atâtŭ de asupritóre și când amŭ puté alege mai mulțĭ deputațĭ; ce ar puté dobêndi ei mergêndŭ în dieta din Pesta, față cu sutele de deputațĭ ungurĭ, carĭ strigă în gura mare, că nu ne vorŭ recunósce nicĭodată dreptulŭ sĕ trăimŭ ca nație politică românécă în acéstă țéră?

N'amŭ sta noi óre atuncĭ totŭ unde ne aflămŭ astăḍĭ, numai cu deosebirea că Ungurii arŭ ḍice, că tóte legile rele și apĕsătóre pentru némulŭ nostru, ce s'au făcutŭ și se vorŭ mai face acolo, s'au făcutŭ și se vorŭ face cu învoirea deputaților poporului românŭ ardelenescŭ?

Alegĕtorĭ!

Precum este adevĕratŭ și sfântŭ, că noi Românii nu ne vomŭ lăpĕda nicĭodată de limba nóstră și de naționalitatea nóstră, care amŭ păstrat'o cu credință în vremurĭ și mai grele și primejdióse ca cele de adĭ, tocmai așa de adevĕratŭ și sfântŭ este, că poporulŭ nostru românescŭ fără drepturĭ politice-naționale și fără o representanță legiuită, unde sĕ-șĭ pótă apĕra aceste drepturĭ, nu póte trăi o viață vrednică de elŭ, vrednică de omenire și de înaintarea veacului de față.

De aceea trimișii voștri la adunarea din Sibiiu, bine sciindŭ, că cei dela stăpânire și dela dieta din Peșta nu cunoscŭ și nu țină sémă de necazurile și durerile poporului românŭ ardelénŭ, ci lucră numai și numai în folosulŭ neamului ungurescŭ și tóte veniturile țĕrei, agonisite în mare parte cu munca nóstră cruntă, le întrebuințéză numai pentru redicarea și îmbuibarea nației lorŭ ungurescĭ: s'au sfătuitŭ în bună consciință cu frații lorŭ și au ajunsŭ la acea convingere, că nu este altŭ modru ca libertatea și viața națională a Românilorŭ ardelenĭ sĕ nu mai fiă primejduită pentru viitorŭ, decâtŭ décă bărbații lorŭ luminațĭ și de încredere din tóte părțile vorŭ lucra cu tăriă înainte de tóte pentru *recâștigarea autonomiei țĕrii Ardealului.*

Numai avêndŭ noi éréși în Ardealŭ o dietă ardelenéscă, unde sĕ luămŭ și noi parte ca națiune politică deopotrivă îndreptățită cu celelalte națiunĭ ale țĕrii, putemŭ avé deplină încredere că interesele de viață ale neamului nostru, limba și obiceiurile nóstre, vorŭ fi scutite și apĕrate, și că puterea și banii țĕrii nu se vorŭ întrebuința în potriva nóstră; numai atuncĭ ne vomŭ puté împărtăși și noi de folósele țĕrii după multele jertfe ce le aducemŭ în avere și sânge.

In legătura cu acésta trimișii voștri s'au înțelesŭ împreună cu frații lorŭ sĕ se lupte din rĕsputerĭ ca sĕ dobêndéscă tóte drepturile ce le pretindŭ Românii pentru întărirea și asigurarea némului lorŭ, precum: introducerea limbei române la deregĕtorii și judecătorii; înființarea unei legĭ de alegere drepte; neatêrnarea bisericelorŭ și a scólelorŭ nóstre românescĭ; ajutorarea scólelorŭ nóstre și a institutelorŭ nóstre de cultură naționale din visteria statului, potrivitŭ cu jertfele ce le aduce poporulŭ românŭ pe altarulŭ patriei. In sfĕrșitŭ s'au înțelesŭ sĕ lupte în potriva tuturorŭ încercărilorŭ de maghiarisare, vină ele dela orĭ și cine și din orĭ și ce parte.

Alegĕtorĭ!

Acesta este pe scurtŭ cuprinsulŭ programei partidei naționale române, ce au hotărît'o și au primit'o trimișii noștri împreună cu trimișii celorlalțĭ alegĕtorĭ românĭ din Ardélŭ, Bănatŭ și Țéra ungurésca.

Avêndŭ în vedere aceste drepturĭ ce le pretindŭ Românii și fără de carĭ nația nóstră nu va fi decâtŭ o unéltă în mâna dușmanilorŭ; avêndŭ mai departe în vedere, că potrivnicii noștri dela putere ne tăgăduescŭ pe față dreptulŭ ce-lŭ avemŭ, după tóte legile dumneḍeescĭ și firescĭ, de-a trăi ca nație deosebită, și că prin urmare décă amŭ intra noi în dieta ungurésca și ne-amŭ așeḍa la o mésă cu ei, ar însemna în împrejurările de față, că vremŭ sĕ părăsimŭ dreptulŭ nostru de-a viețui ca nație românéscă în țéra Ardelului: adunarea trimișilorŭ alegĕtorilorŭ românĭ a hotărîtŭ, *ca Românii ardelenĭ sĕ nu ia nicĭdecum parte la alegerile pentru dieta ungurésca.*

Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Brașovului, luândŭ cu bucuriă la cunoscință hotărîrile adunărei celei marĭ din Sibiiu, s'a legatŭ, că va ține nestrămutatŭ la programa Românilorŭ primită de adunările din 1881 și 1884 și acum în urmă de adunarea cea mare din Sibiiu din ḍilele de 25, 26 și 27 Aprilie v. 1887 și că s'alătură cu trupŭ și sufletŭ la hotărîrile acestorŭ adunărĭ.

Alegĕtorĭ românĭ!

Impartășindu-vĕ din nou, și în scrisŭ, hotărîrile adunărilorŭ nóstre din Sibiiu și din Brașovŭ, vĕ întrebămŭ décă credețĭ că mai e de lipsă sĕ vĕ spunemŭ, care este datoria vóstră de Românĭ cinstițĭ față cu ele?

Cum ne vorŭ puté cinsti și prețui dușmanii noștri, décă mai întâiu nu ne vomŭ sci noi înșine cinsti și prețui?

Cinstea, ce vi-o datorațĭ voi înșivĕ, cere ca hotărîrile ce s'au luatŭ de bărbații voștri spre binele vostru obștescŭ sĕ le pădițĭ cu tótă sfințenia; sĕ urmațĭ sfaturilor bune și înțelepte, ce ni le dau ei, ferindu-vĕ de cei ce vĕ vorŭ venĭ cu momele, cu făgăduelĭ deșerte și cu amenințărĭ neîndreptățite, orĭ vorŭ voi sĕ vĕ cumpere cu banĭ, ca sĕ vĕ facă sĕ vĕ lăpădațĭ de frăția

ce ne légă cu toţĭ Românii, sĕ vĕ lăpădaţĭ spre rĕulŭ némului nostru, care se luptă şi se sbuciumă s'ajungă şi elŭ ḑile mai bune în acéstă ţéră.

Fraţĭ alegĕtorĭ!

Décă voimŭ ca înt'radevĕrŭ sĕ se îmbunătăţéscă starea poporului nostru şi ca copii noştri sĕ nu mai sufere ceea ce trebue sĕ suferimŭ noi, ci sĕ se bucure de viaţa lorŭ şi de înflorirea neamului lorŭ, atuncĭ trebue sĕ ne dămŭ mâna cu toţii cunŭ gândŭ şi cu-o sĕmţire şi umĕrŭ la umĕrŭ sĕ luptămŭ neclintiţĭ şi fără şovăire pentru recâştigarea drepturilorŭ nóstre sfinte.

Tarĭ în credinţă, că cu toţii sunteţĭ pĕtrunşĭ de dreptatea şi sfinţenia luptei nóstre legiuite românescĭ, vĕ ḑicemŭ:

Românii din Ardealŭ au hotărîtŭ sĕ nu ia parte cu nicĭ unŭ chipŭ la alegerile pentru dieta unguréscă, ce se vorŭ sĕvêrşi in oraşulŭ şi comitatulŭ nostru în 6 (18) şi 7 (19) Iunie anulŭ acesta

Braşovŭ, în 30 Maiu (10 Iuniu) 1887.

In numele comitetului centralŭ alŭ alegĕtorilorŭ românĭ din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovŭ:

Dr. Aurel Mureşianu preşedinte. — **Stefan Bobancu** secretarŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Monarchulŭ nostru, după cum spunŭ ḑiarele, va trămite Reginei Victoria din Englitera, cu ocasiunea jubileului, o ladă mare cu vinŭ vechiu de Tocaiu, vinulŭ favoritŭ alŭ reginei englese. De vinulŭ de Tocaiu suntŭ legate suvenirĭ dulcĭ pentru regina Victoria. Ciocnindŭ pahare pline cu vinŭ de Tocaiu, s'a admisŭ pentru prima dată vorba de „tu" şi »tu" între regina şi logodniculŭ şi mai târḑiu bărbatulŭ ei. De atuncĭ şi până acum, vinulŭ de Tocaiu a rĕmasŭ ca vinŭ de desertŭ la curtea din Londra. Bine înţelesŭ, vinulŭ ce i se trimite nu este de felulŭ celui obicĭnuitŭ în comerciu.

—x—

Foile ungurescĭ din *Cluşiu* spunŭ că acolo are sĕ se înfiinţeze o şcolă de agricultură.

—x—

După manevrele din anulŭ acesta se vorŭ face, între altele, următórele *transferărĭ de trupe*: regim. 31 de inf. din Viena se întórce la Sibiiu; regim. 50 de inf. din Alba-Iulia se duce la Viena ér în locu-i vine din Gorz regimentulŭ 62 de infanteriă; unŭ batalionŭ din regim. 31 de inf. se va duce la Foca în provinciile ocupate împreună cu alte trupe, spre a înlocui pe cele ce se întorcŭ de acolo; regim. 82 de inf. din Sibiiu se duce la Triestŭ; batalionulŭ 23 de vênătorĭ din Abrudŭ vine la Sibiiu, ér în locu'i se duce unŭ batalionŭ din regim. 51 de inf.

—x—

Aflămŭ cu bucuriă, că în ḑiua de 6 Iunie n. a. c. d. Dr. *George Maiorŭ* (din Transilvania) a trecutŭ *cu laudă* esamenulŭ de *doctoratŭ în filosofiă şi agronomiă* la universitatea din Halle a S. Ca tesă a avutŭ unŭ subiectŭ eminamente economicŭ românescŭ „Rassa ţigaiă, calităţile şi folósele ei". Felicitămŭ din inimă pe tinĕrulŭ doctorŭ şi îi dorimŭ ca în cariera sa sĕ dobândéscă câtŭ mai marĭ succese!

—x—

O specie de gândacŭ necunoscutŭ până acum pricinuesce marĭ stricăciunĭ în pădurile Monorului. Gândacii aceştia, carĭ suntŭ de colóre roşiă închisă, atacă ramurile cele tinere şi storce pomulŭ atâtŭ de iute de sucurile sale, încâtŭ se uscă în celŭ mai scurtŭ timpŭ.

—x—

Colectorului de dare din *Şeica-mică* I. Bernhardt îi s'au furatŭ prin spargere 115 florinĭ banĭ adunaţĭ din dare.

—x—

Din Zara se telegrafiază: Guvernatorulŭ loc. feldmareşalŭ de Blazekovic a asistatŭ la începerea lucrărilorŭ de *desgropare a vechei cetăţĭ romane Aperia* în Podgradje lângă Benkovac (cerculŭ judecătorescŭ Zara) şi a visitatŭ şi resturile colosalelorŭ ziduri de încungiurare a cetăţii.

—x—

Poliţia din *Pesta* a descoperitŭ la 6 Iunie n. o bandă de falsificatorĭ de note de bancă şi de statŭ. Întréga bandă e în mâna poliţiei.

—x—

Sculptorulŭ Iosif *Moretti*, unŭ şcolarŭ alŭ lui Strobel, urmândŭ unei invitărĭ a ministrului Trefort, a cercetatŭ cu deamĕruntulŭ *speciile de marmoră din Ardealŭ*. Moretti a raportatŭ că marmora cea albă dela Szarhegy e adevĕrată marmoră de Carrara.

Mişcarea electorală.

Joi a fostŭ mare adunare electorală în Cernatulŭ Sĕcelelorŭ, unde partida guvernamentală unguréscă, în înţelegere cu partida poporală săséscă — după cum se vorbesce — a candidatŭ pe d. *Michael Maurer* de Uermos ca deputatŭ dietalŭ.

Candidatulŭ a fostŭ condusŭ de şépte trăsurĭ dela Braşovŭ la Cernatŭ, unde a fostŭ primitŭ cu mare alaiu şi şĭ-a ţinutŭ discursulŭ-programŭ ca orĭ-ce guvernamentalŭ mai puţinŭ şovinistŭ. După acésta a urmatŭ obicĭnuitulŭ banchetŭ „patrioticŭ."

Caracteristicŭ este, precum ni se relateză, istoriculŭ înţelegerei dintre Saşĭ şi guvernamentalii ungurĭ, în urma căreia cerculŭ Sĕcelelorŭ s'a lăsatŭ pe séma unui candidatŭ ungurŭ. Etă ce s'a vorbitŭ prin Sĕcele în ḑiua candidărei despre acéstă înţelegere saso-unguréscă:

In urma perderei ce a suferit'o prin mórtea băiatului sĕu, comitele supremŭ sĕ'şĭ fi datŭ demisiunea. Ministrulŭ Tisza însĕ neprimindu-i-o, comitele sĕ fi stăruitŭ în demisiunea sa. Aflândŭ Saşii din Braşovŭ de acéstă hotărîre a comitelui, o deputaţiune dintre ei în frunte cu Iosef Duck s'a dusŭ şi l'a rugatŭ sĕ rĕmână în postulŭ sĕu. Comitele se fi rĕspunsŭ că rĕmâne dér numai sub o condiţiune: Sasii sĕ i dea unŭ cercŭ electoralŭ în comitatulŭ Braşovului, orĭ-care ar fi. Saşii sĕ fi primitŭ acesta şi astfelŭ sĕ se fi făcutŭ învoiala.

Décă adevĕrată e acéstă versiune — şi ceva trebue sĕ fiă la mijlocŭ — atuncĭ cam curiósă posiţiă ocupă partida naţională săséscă aicĭ în comitatulŭ Braşovului. Der a ḑis'o deputatulŭ naţionalŭ săsescŭ Traugott Teutsch în adunarea alegĕtorilorŭ sasĭ ţinută Dumineca trecută în Braşovŭ că: decă odată Sasii mergŭ cu Apponyi, atuncĭ potŭ sĕ mérgă în cele din urmă şi cu Tisza. Şi cum-că mergŭ, celŭ puţinŭ într'unŭ cercŭ, aceea se vede.

Der cum şĭ-au săratŭ conlocuitorii noştri Saşĭ, aşa au mâncatŭ, şi aşa va fi şi în viitorŭ!

Conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ

de partida naţională română din cele 2 cercurĭ ale Cluşiului, alŭ Gilăului şi Nadoşiului.

In 7 Iuniu a. c. s'a ţinutŭ în localitatea scólei române gr. cat. din Cluşiu-Mănăşturŭ conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ, conchiămaţĭ prin domnii A. *Bohăţielŭ* şi Iuliu *Coroianu*. La 11 óre înaintea unui numerosŭ publicŭ de alegĕtorĭ din tóte cercurile, preşedintele, d-lŭ **Bohăţielŭ** a deschisŭ conferinţa prin o vorbire ce a fostŭ ascultată cu multă atenţiune. A vorbitŭ adecă despre ţinuta Românilorŭ din trecutŭ şi cum în adunarea dela Mercuria Românii au decisŭ pasivitate şi acéstă decisiune au reînoit'o în 1881 şi de atuncĭ încóce. In sfêrşitŭ dechiarândŭ şedinţa de deschisă rogă pe d-lŭ Iul. Coroianu ca delegatŭ alŭ conferinţei române din Sibiiu sĕ desfăşure motivele conclusului adusŭ.

D-lŭ **Iuliu Coroianu** după ce a cetitŭ punctele programei naţionale primite de Românii adunaţĭ la Sibiiu precum şi adausulŭ făcutŭ în 1887 la punctulŭ ce vorbesce despre lupta contra tuturorŭ tendinţelorŭ de maghiarisare, a demustratŭ până la evidenţă causa pentru care Românii adunaţĭ la Sibiiu a votatŭ pasivitate absolută pentru Ardealŭ, şi pentru Ungaria relativă. — Intre altele d-lŭ Coroianu a disŭ şi acestea: Incă în adunarea dela Mercuria — după cum a afirmatŭ ilustrulŭ preşedinte — Românii au decisŭ pasivitate, căcĭ sórtea Românilorŭ în acéstă ţéră era şi este amară. Persecutaţĭ au fostŭ şi suntŭ Românii pe tóte terenele. Pe terenulŭ justiţiei, politicŭ, scolasticŭ şi bisericescŭ. Pe terenulŭ justiţiei, căcĭ cum póte cineva judeca pe acela, a cărui limbă nu o cunósce? Şi la noi judecătorii nu 'şĭ batŭ capulŭ cu limba română. Se dau casurĭ triste la judecătoriile nóstre, mi s'a datŭ chiar mie în cariera mea de advocatŭ, când judecătoriulŭ nepricepêndŭ limba acusatului era sĕ-i dea o pedépsă, care nicĭdecum nu o merita. A mărturisitŭ adecă acusatulŭ: „l'am lovitŭ şi l'am trasŭ *la* părĕu".— Judecătorulŭ însĕ l'a priceputŭ aşa: l'am lovitŭ şi l'am trasŭ *în* părĕu, şi fiindŭ că celŭ lovitŭ s'a aflatŭ mortŭ *în* părĕu, judecătoriulŭ era sĕ-lŭ condamne la închisóre de 8 anĭ, pe când acusatulŭ nu era vinovatŭ decâtŭ singurŭ cu aceea, că l'a lovitŭ, dér nu de mórte şi la trasŭ *la* părĕu ér nu *în* părĕu, şi în urma acestei atacărĭ merita celŭ multŭ 1 anŭ închisóre.

Persecutaţĭ suntemŭ noi Românii pe terenulŭ politicŭ, căcĭ lipsiţĭ suntŭ cei puşĭ în deregătorii politice de acea bunăvoinţă, care se pretinde dela ei. Décă unŭ bietŭ ţĕranŭ merge la solgăbirĕulŭ, acesta îi strigă: Ce trebue moi?! merge afară! — Plângerile lui nu i le ascultă nime. E batjocuritŭ în ţéra lui pentru care-şĭ varsă sângele şi aduce atâtea jertfe.

Pe terenulŭ scolasticŭ: căcĭ pe lângă tóte dările cele nesuportabile, pe lângă tóte jertfele ce le aducemŭ noi Românii pe altariulŭ patriei, spuneţi-mĭ rogu-vĕ o singură scólă confesională română redicată şi susţinută séu baremĭ ajutată de statŭ? — şi eu închidŭ acéstă carte (era cu memorialulŭ în mână. — Nota coresp.) şi nu mai ḑicŭ nimicŭ. (Vocĭ: nu ne ajută cu nimicŭ!) Nu ne ajută cu nimicŭ dér juculelulŭ (esecutorulŭ) duce totulŭ!

Sĕ vĕ mai vorbescŭ de sânta nóstră biserică? Cu ce ne ajută statulŭ? Ce face elŭ pentru prosperarea bisericei nóstre? Atâta câtŭ face şi pentru scóle, adecă nimicŭ.

Aşadéră noi Românii nimicŭ nu avemŭ dela statŭ şi nu ne putemŭ câştiga nimicŭ, căcĭ întregŭ aparatulŭ publicŭ unguresc e în potriva nóstră. S'a făuritŭ o lege electorală în urma căreia noi Românii din Ardealŭ orice amŭ face nu putemŭ trimite deputaţĭ la dietă, carĭ sĕ apere interesele nóstre. Judecaţĭ d-vóstră, décă în cercurile nóstre, unde afară de cetatea Cluşiu noi Românii suntemŭ în maioritate preponderantă, şi nu putemŭ trimite deputaţĭ, ce vorŭ face acolo Românii unde suntŭ egalĭ cu Ungurii séu numai cu puţinĭ mai mulţĭ? D-vóstră, ómenĭ cinstiţĭ, sunteţĭ puşĭ alăturea cu niscarĭ „nemeşuţĭ" desculţĭ şi desbrăcaţĭ, carĭ şĭ-au prădatŭ moştenirea rĕmasă dela părinţĭ. Eu sciu respecta în omŭ nobilitatea sufletului şi munca dréptă, căcĭ vrednicŭ e de stimă celŭ ce din nimica ajunge la ceva, şi nevrednicŭ acela ce din ceva ajunge la nimica.

In posiţia nóstră ar fi o nebunie sĕ alegemŭ deputaţĭ — vĕ rogŭ decĭ sĕ primiţĭ decisiunea conferinţei române din Sibiiu, adecă: Pasivitate absolută pentru Ardealŭ. (Alegĕtorii: primimŭ! sĕ trăéscă).

Românii adunaţĭ la Sibiiu, vĕḑendŭ că şi statulŭ pe faţă ajută şi sprijinesce societăţile de maghiarisare, a adausŭ la punctulŭ (alŭ 7-lea) unde se vorbesce despre tendinţa Maghiarilorŭ de a maghiarisa pe Românĭ, că datorĭ suntŭ Românii a se apĕra de maghiarisare vină ataculŭ din orĭce parte. Sĕ fimŭ atenţĭ în tótă privinţa D-lorŭ. Sĕ ne deschidemŭ bine ochii cu ocasiunea alegerilorŭ ca sĕ nu ne ademenéscă nicĭ stângacii, carĭ ne promitŭ — atuncĭ când ne chiamă la alegerĭ — munţĭ de aurŭ şi nicĭ guvernamentalii, căcĭ vedemŭ ce face guvernulŭ cu noi. Unii'sŭ mai rĕi decâtŭ ceilalţĭ! Facă ei ce vorŭ vrea ér noi sĕ aderămŭ cu trupŭ cu sufletŭ la decisiunile aduse de conferinţa partidei naţionale române din Sibiiu (Vocĭ: aderămŭ! Sĕ trăiéscă!)

Acéstă vorbire, pe care eu o scriu după cum îmĭ aducŭ aminte, a fostŭ primită cu multŭ entusiasmŭ din partea tuturorŭ alegĕtorilorŭ. Apoi a luatŭ cuventulŭ Reverendissimulŭ D-nŭ **Gavrilă Popŭ**, protopopulŭ Cluşiului şi a ḑisŭ:

Ilustrissime Dle Preşedinte şi on. fraţĭ alegĕtorĭ românĭ! E cunoscutŭ, că cu starea de faţă a lucrurilorŭ nu suntŭ îndestuliţĭ din colo de Laita: Germanii, Boemii, Slovacii şi alţii, ér din cóce la noi în regatulŭ Ungariei: Croaţii, Românii, Serbii, Slovacii, Nemţii. Io mĕ restringŭ numai la noi Românii. S'a adusŭ în dieta din Budapesta o lege pentru naţionalităţĭ, ca sĕ se arete lumei din afară, că la noi cei ce nu suntŭ Maghiarĭ suntŭ îndestuliţĭ, dér în faptă sĕ nu o ţină nimenea, precum nicĭ nu se ţine.

In acea lege ni se concede sĕ ne folosimŭ limba în şcólele române, dér apoi prin altă lege s'a întrodusŭ în şcólele nóstre limba maghiară ca sĕ se împedece învĕţĕmentulŭ sub pretestŭ că e de lipsă ca fiăcare sĕ scie limba statului, cu tóte că şi fără de a sci fiăcare Românŭ limba unguréscă amŭ putútŭ şi putemŭ trăi în acéstă ţéră. Inainte de 48 a fostŭ limba statului limba cea latină, dér sciut'au cu toţii limba latină, şi fost'au de lipsă sĕ o scie cu toţii?

In legea de naţionalităţĭ ni se promise, că statulŭ în ţinuturĭ locuite de Românĭ în preponderanţă ne va redica şcóle române. Spuneţi-mĭ, unde se împlinesce acesta?

In legea de naţionalităţĭ ni se promite, că ni se vorŭ da oficialĭ românĭ până la deregĕtoriele cele mai inalte, şi ce vedemŭ?

Tinerii noştri după ce învéţă câte 16 anĭ suntŭ siliţĭ sĕ-şĭ părăséscă ţéra, decă vréu sĕ capete pâne, şi nouĕ ni-se aducŭ oficialĭ de aceia carĭ nu sciu nimicŭ românesce, încâtŭ la noi poporulŭ e pentru oficialŭ şi nu oficialulŭ pentru poporŭ.

In legea de naţionalităţĭ ni se promise, că ne vomŭ pute folosi limba română la tóte deregĕtoriile, şi ce vedemŭ? — Vedemŭ că suplicele românescĭ nu se primescŭ nicăirĭ, că Românulŭ trebue sĕ scie ungurese, décă vré sĕ fiă ascultatŭ.

In legea de naţionalităţĭ ni se garantéză în biserică limba română ca limbă oficiósă bisericéscă, şi ce vedem? — Vedemŭ că décă cutare oficiu cere dela unŭ preotŭ românŭ estrasŭ matricularŭ oficiosŭ, acela, estradatŭ în limba română, nu se primesce, ba acum în urma unei ordinaţiunĭ ministerialĭ nu se primescŭ la oficiile poştalĭ nicĭ epistolele oficióse adresate în limba română.

In legea de naţionalităţĭ ni se promite, că statulŭ va ajutora scólele române, şi ce vedemŭ? Aceea că statulŭ ajută din banii noştri cu ḑecĭ de mii gimnasii ungurescĭ, dér sĕ ajute vre-unŭ gimnasiu românescŭ nu vedemŭ.

Póte ni se va ḑice din partea Maghiarilorŭ: e bine décă aveţĭ plângerĭ, alegeţĭ deputaţĭ la dieta din Budapesta, carĭ sĕ vĕ arete acolo plângerile. Dér cum sĕ alegemŭ? Avemŭ acum numai o ţéră. Ardélulŭ acum nu mai esistă politicesce. E contopitŭ în Ungaria şi mai vĕḑut'aţĭ în lumea acésta o ţéră cu două legĭ electorale? Nu credŭ că a'ţĭ vĕḑutŭ fără numai la noi.

Altă lege electorală este în Ungaria, şi altă în Ardealŭ, şi acésta numai pentru că noi Românii sĕ ne putemŭ alege deputaţĭ românĭ, pentru că acéstă lege electorală, care e pentru Ardealŭ, aşa e făcută, de noi Românii nu putemŭ alege deputaţĭ românĭ dóră nicĭ unulŭ. Aşa déră noi Românii deputatŭ românŭ

care sĕ ne arete plângerile nóstre la dieta din Budapesta, nu putemŭ alege.

Ni se va ḑice: Alegeţĭ Maghiarĭ de deputaţĭ, decă Românĭ nu puteţĭ alege. Domnilorŭ şi fraţilorŭ! Io aşa credŭ, şi sunt convinsŭ, că afară doră de unu Mocsáry nicĭ unŭ Ungurŭ, celŭ puţinŭ pe faţă, nu e care sĕ ḑică, că ceea ce se face faţă cu noi, nu e cu cale Maghiarŭ deră nu e pentru ce sĕ alegemŭ, că acela de bună semă nu ne va arĕta la dietă plângerile nóstre. Lasŭ, că noi nu alegemŭ nicĭ din altŭ punctŭ de vedere.

De aceea io din tótă inima primescŭ decisiunile conferinţei electoralĭ generalĭ din Sibiiu şi in specie aceea sĕ fimŭ pasivĭ faţă cu alegerile la dieta din Budapesta, şi declarŭ, că io nu voiu lua parte la alegere, şi propunŭ:

a) Ca cu toţii câţĭ suntemŭ aicĭ ca alegĕtorĭ românĭ sĕ declarămŭ că primimŭ decisiunile conferinţei din Sibiiu, aderămŭ la ele, în specie aceea, că faţă cu alegerile dietalĭ vomŭ fi pasivĭ.

b) Că luămŭ asupra nóstră indatorirea de a spune aceea ce amŭ decisŭ noi aicĭ şi celorlalţĭ alegĕtorĭ românĭ, carĭ nu s'au presentatŭ la acéstă adunare.

Reverendissimulŭ Domnŭ ca şi d-lŭ Coroianŭ a fostŭ adese intreruptŭ de alegĕtorĭ prin cuvintele: „Aşa e!“ şi „primimŭ!“

D-lŭ Dr. **Isacŭ** cere dela alegĕtorĭ ca sĕ împlinéscă cu scumpĕtate aceea la ce se obligă, şi orĭce ademenirĭ, orĭce promisiunĭ şi orĭce şarlatanii s'ar intémpla pe timpulŭ alegerei, fiă dela orĭ şi cine, sĕ le facă cunoscute d-lui preşedinte Bohăţelŭ séu chiar d-sale.

Scopulŭ e ca sĕ se adune tóte casurile din întréga ţeră şi in plângerea ce au sĕ-o facă Românii inaintea tronului sĕ le descopere tóte acestea.

A mai vorbitŭ tatălŭ d-lui capelanŭ din Cluşiu *Podobă*, unŭ bĕtrânŭ respectabilŭ, şi in sfîrşitŭ alegĕtorii in unanimitate au primitŭ următórele 3 puncte:

1. Declarămŭ că aderămŭ şi primimŭ decisiunile conferinţei române din Sibiiu şi că vomŭ spune şi celorlalţĭ alegĕtorĭ românĭ, carĭ nu au venitŭ aicĭ, ceea ce amŭ decisŭ noi.

2. Vomŭ lupta în contra curentului de maghiarisare.

3. Vomŭ face cunoscute presidiului tóte ademenirile şi promisiunile ce ni se vorŭ face pe timpulŭ alegerilorŭ.

Staticot.

Pentru Românii incendiaţĭ şi inundaţĭ de dincóce de munţĭ.

Ḑiarele din Iaşĭ publică unŭ căldurosŭ apelŭ către publiculŭ românŭ şi in specialŭ către dómnele române din România, ca sĕ se constitue în comitete şi sĕ pună tóte silinţele pentru a face ca suferinţele Românilorŭ de dincóce de munţĭ, nenorociţĭ prin incendiarĭ şi inundaţiunĭ, sĕ fie alinate.

Cu acéstă ocasiune „Românulŭ“ îşĭ exprimă mirarea, cum pentru Românii de dincóce de munţĭ, unde mii şi mii au rĕmasŭ fără casă şi masă, nu se face aprope nimicŭ in capitala României, pe când pentru alte sinistre, în alte ţĕrĭ şi la alte nemurĭ, Românii se întrecŭ în zelŭ şi dărnicia.

Un vechiu cetitorŭ alŭ »Românului«, d. C. Tălăşescu, ii trimite acestui ḑiarŭ următórele drepte reflexiunĭ:

»Domnule Directore! Ca de obiceiu luândŭ aséră simpaticulŭ ḑiarŭ „Românulŭ“ in mână, ceti, între altele, căldurosulŭ apelŭ alŭ d-lui directorŭ alŭ teatrelorŭ române către presă, în care ii cere concursulŭ ei pentru animarea cetăţenilorŭ ca sĕ sprijinéscă representaţia ce se va da pentru ajutorarea incendiaţilorŭ dela opera comică din Parisŭ. La „informaţiunĭ“ am vĕḑutŭ, cum s'au constituitŭ comitete şi subcomitete totŭ pentru a veni în ajutorulŭ celorŭ de mai susŭ prin serbărĭ, colecte ş. a. Fără îndoială este forte frumosă şi vrednică de tótă lauda acéstă interesare pentru acei nenorociţĭ; totulŭ ce m'a pusŭ în mirare însĕ şi, spuindŭ dreptŭ, ce m'a mâhnitŭ multŭ este, că din aceste simţiminte filantropice, din acestŭ spiritŭ intreprinḑĕtorŭ nu a rĕmasŭ măcarŭ o scânteiă şi pentru bieţii Românĭ şi fraţĭ mai aprópe ai noştri de peste munţĭ, a cărorŭ numĕrŭ de nenorociţĭ este mai mare decâtŭ alŭ acelorŭ din Parisŭ şi carĭ nu suntŭ aşa de ferlciţĭ a primi ajutóre nicĭ din partea statului lorŭ, nicĭ dela capitalele ţĕrilorŭ streine şi pentru carĭ abia câte-va persone din ţéră au avutŭ marinimositatea a le intinde câte o milă ca sĕ le potoléscă suferinţele.

„Am cetitŭ în preţuitulŭ d-v. ḑiar »Românulŭ“ reprodusŭ apelulŭ sfăşiitorŭ alŭ ḑiarelorŭ române de peste munţĭ, der durere, acelŭ glasŭ a sunatŭ aprópe ca în pustiă, şi tocmai acésta e ceea ce nu o potŭ eu înţelege. De ce noi alergămŭ din rĕsputerĭ sĕ adunămŭ şi punemŭ, acolo unde e deja grămada mare, şi nu ne îndurămŭ sĕ dămŭ acolo unde este nimicŭ? Nu cumva pentru că aceştĭ din urmă suntŭ Românĭ, pe când cei dintâiu Francesĭ?!“

Lista de subscripţiune,

deschisă de „Gazeta Transilvaniei“ pentru comunele române din Ardélŭ nenorocite prin incendiu şi inundare.

Au mai incursŭ:

G. Ioannides, Braşovŭ	. . . . .	10 fl.
Toma de Bozin, Braşovŭ	. . . .	1 fl.
Curti	„ „	1 fl.
I. Teclu	„ „	1 fl.
G. Stephanovits	„ „	1 fl.
N. N.	„ „	1 fl.
	Suma	15 fl.

Adăugêndŭ la acésta suma din nr. 117 alŭ „Gaz. Trans.“ Lei noi 1220 şi 227 fl. 43 cr.

(Va urma). Totalŭ Lei n. 1220 242 fl. 43 cr.

Le mulţumimŭ generoşilorŭ contribuitorĭ în numele nenorociţilorŭ, dorindŭ ca nobilulŭ lorŭ esemplu sĕ afle imitatorĭ pretutindenea.

STATUTELE

pentru „PREVEDEREA“, Asociaţiune de creditŭ şi depunerĭ în Codlea

VIII. Fondulŭ de reservă.

§ 23. Fondulŭ de reservă se va forma

a) Din procentele subtrase din profitulŭ curatŭ.
b) Din tacsele de inscriere.
c) Din pedepsele incurse pentru întârḑiarea cu plata ratelorŭ lunare.

§ 24. Din acestŭ fondŭ se vorŭ acoperi pagubile întêmplate prin darea de imprumuturĭ, de altmintrelea fondulŭ rĕmâne in proprietatea membrilorŭ în proporţiune cu cvotele lorŭ. Adunarea generală la timpulŭ sĕu şi după propunerea Direcţiunei va decide încetarea contribuirei la acestŭ fondŭ.

IX. Impărţirea profitului.

§ 25. Din profitŭ se vorŭ acoperi:

a) Spesele de cancelariă.
b) Interesele pentru pasivele Associaţiunei.
c) Remuneraţiunea pentru Direcţiune şi Comitetulŭ de supraveghiare.

§ 26. Din profitulŭ curatŭ se subtragŭ 5% pentru misele*) membrilorŭ şi 20% pentru fondulŭ de reservă ér restulŭ se va împărţi ca dividendă séu binefacerĭ.

X. Operaţiunile „Prevederei«.

§ 27. „Prevederea“ sconteză cambii, pe carĭ celŭ puţinŭ una din subscrierĭ trebue sĕ fiă a unui membru.

§ 28. Censurarea cambiilor se face prin Direcţiune In casŭ când nu e căutare de fondurĭ Direcţiunea póte plasa din numĕrarŭ şi la alţĭ, séu la institute solide.

XI. Organisarea internă.

§. 29. Afacerile Associaţiunei se esecută de către:

a) Adunarea generală.
b) Direcţiunea.
c) Comitetulŭ de supraveghiare.

A. Adunarea generală.

§. 30. Adunarea generală ordinară sĕ ţine în fiecare anŭ după încheierea socotelelorŭ celŭ multŭ în luna lui Aprilie.

§. 31. Adunarea generală estra-ordinară se va ţine de câte orĭ va afla de lipsă Direcţiunea séu Comitetulŭ de supraveghiare.

Adunările generale le convócă preşedintele Associaţiunei, şi se ţinŭ la reşedinţă în Codlea. Convocarea se va face cu 15 ḑile înainte, publicându-se ordinea de ḑi prin afişŭ în localulŭ de cassă şi prin ḑiare, precum şi prin invitare specială.

§. 32. In adunarea generală decide maioritatea absolută a voturilorŭ representate. Decisiunile au valóre numai decă suntŭ presenţĭ celŭ puţinŭ 20 de membrii representândŭ minimum 30 de mise.

§. 33. In adunarea generală fiecare cvotă dă dreptŭ la unŭ votŭ, celŭ care nu are incă plătită cvota întregă, totŭ posede unŭ singurŭ votŭ. Celŭ ce nu póte lua parte în persónă la adunarea generală, are dreptulŭ a autorisa pe altŭ membru sĕ-lŭ represinte printr'o împuternicire în scrisŭ.

§. 34. Decă la adunarea generală nu se va representa numĕrulŭ recerutŭ de membri şi voturĭ, se va convoca o a doua adunare generală în terminŭ de 15 ḑile, care cu privire la ordinea de ḑi publicată pentru prima adunare va puté aduce decisiunĭ valide fără considerare la numĕrulŭ voturilorŭ întrunite.

§. 35. Adunarea generală va decide asupra următórelorŭ:

a) Va alege pre membrii Direcţiunei şi pre preşedinte,
b) Alege comitetulŭ de supraveghiare.

Alegerile se facŭ prin bilete pe timpŭ de 3 anĭ cu absolută maioritate de voturĭ.

c) Schimbarea statutelorŭ va fi valabilă décă va întruni celŭ puţinŭ o terţialitate din tóte voturile membrilorŭ.
d) Aprobarea regulamentelorŭ propuse de direcţiune.
e) Aprobarea bilanţului şi darea absolutoriului.
f) Desfiinţarea societăţii conformŭ § 51 din statute.
g) Alegerea de licvidatorĭ.

§. 36. Orĭcând va cere comitetulŭ de supraveghiare sĕ se ţină adunare generală estraordinară, Preşedintele va fi datorŭ a conchema, ér adunările generalĭ ordinarĭ se convócă după decisiunea direcţiunei.

§. 37. Protocolulŭ adunărei generale în care se însemneză numele fiecărui membru presentŭ se va subscrie de preşedinte şi secretarŭ şi se va autentifica de 3 membrii denumiţĭ din partea adunărei generale spre acestŭ scopŭ.

B. Direcţiunea.

§ 38. Direcţiunea se compune din Preşedinte şi 6 membrii, carĭ îşĭ alegŭ din sînulŭ lorŭ unŭ Directorŭ esecutivŭ şi unŭ Vice-Preşedinte conformŭ § 35. a, şi b.

§ 39. In mĕsura în care se vorŭ desvolta afacerile Associaţiunei, Direcţiunea va angaja funcţionarii necesarĭ.

§ 40. Firma Associaţiunei se va subscrie de către doi membri din Direcţiune.

§ 41. Direcţiunea va trebui:

a) Sĕ aştérnă tribunalului comercialŭ bilanţulŭ şi consemnarea tuturorŭ membrilorŭ asociaţiunei.
b) Va subscrie rapórtele şi conturile anualĭ ale Associaţiunei, purtândŭ deplină respundere pentru ele.
c) Va participa la şedinţele pentru acordarea de credite conformŭ regulamentului.
d) Va elabora regulamentele prevĕḑute în §§. precedenţĭ.
e) Va purta unŭ protocolŭ despre şedinţe.
f) Va presenta la adunarea generală o listă completă despre membrii şi cvotele lorŭ.
g) Preşedintele séu Vice-preşedintele represintă Associaţiunea în tóte casurile unde nu se cere deobligarea lui, ceea ce se póte face numai prin subscrierea firmei, după dispoşiţiile acestui statutŭ.
h) Pentru validitatea decisiunilorŭ se recere majoritatea membrilorŭ absolată.
i) Membrii direcţiunei afară de Preşedinte potŭ ocupa funcţiunĭ de cassarŭ şi contabilŭ.
l) Direcţiunea va elabora unŭ regulamentŭ pentru amploiaţĭ şi pentru tóte funcţiile, carĭ cadŭ în competinţa lorŭ şi n'arŭ fi deja regulate în statutele presinte.

§ 42. Preşedintele cum şi fie-care membru alŭ Direcţiunei este datorŭ a depune la cassa Associaţiunei câte 2 cvote în totŭ decursulŭ funcţionărei sale.

§ 43. La facerea bilanţului se vorŭ observa următórele:

a) Averea Associaţiunei se va scrie în valórea pe care o represintă cu ultima ḑi a anului de esercițiu, care este şi Decemvre.
b) Cvotele, depunerile cum şi fondulŭ de reservă se punŭ între pasive.
c) Creanţele dubiose se vorŭ pune cu valórea care va fi probabilŭ de încassatŭ.
d) profitulŭ séu perderea se va arĕta esactŭ în bilanţŭ.

(Va urma).

*) *Mise*=Cuvêntŭ francesŭ, însémnă: ceea ce pune cineva în tovărăşiă la vre-unŭ negoţŭ.

Telegramă particulară a „Gaz. Trans.“

BAIA-MARE. 10 Iunie. — Conferenţa electorală ţinută aicĭ, s'a pronunţatŭ în unanimitate pentru *solidaritate cu partida naţională* şi pentru resistenţă faţă cu năvălirile duşmănóse.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BERLINŬ, 11 Iunie — Starea sănătăţii împĕratului s'a înreitŭ subitŭ. In urma durerilorŭ abdominale, care-lŭ chinuescŭ, împĕratulŭ zace aprópe esclusivŭ în patŭ.

MÜHLHAUSEN, 11 Iunie. — Deputatului din Reichstag Lanance i s'a îmânatŭ ordinulŭ de espulsare, d'a părăsi oraşulŭ în 48 de óre.

SEGHEDINŬ, 11 Iunie. — Furtuna de erĭ a pricinuitŭ marĭ stricăciunĭ, care însĕ au fostŭ în curêndŭ reparate. Situaţiunea e neschimbatŭ amenințătóre.

Logodnă. D-ra *Eleonora Rusŭ*, fiica preotului românŭ din Băla, de pe Câmpiă, s'a logoditŭ la 6 Iuniu n. c. cu d-lŭ *Alesandru Mutŭ*, teologŭ abs. — Sĕ fiă în césŭ cu norocŭ!

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena

din 11 Iuniu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	102.45
Rentă de hârtiă 5%	88.30
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151 26
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 70
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 70
Bonurĭ rurale transilvane	104 60
Bonurĭ croato-slavone	104 50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99 40
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 25
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123 25
Renta de hârtiă austriacă	81 85
Renta de arg. austr.	83 10
Renta de aurŭ austr.	112 15
Losurile din 1860	137.70
Acţiunile băncei austro-ungare	885 —
Act. băncei de creditŭ ung.	286 —
Act. băncei de creditŭ austr.	286 25
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 99
Napoleon-d'orĭ	10.06
Mărcĭ 100 imp. germ.	62.35
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 27 Maiu st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	91½	92—
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	87—	87¼
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36 —
Credit fonc. rural (7%)	106—	106½
» „ „ (5%)	90½	91—
» » urban (7%)	103½	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87—	87½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.25	14.75
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 11 Iuniu st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.72
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10 07
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5 93	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	114.—	»	116.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Dela comitetulŭ centralŭ electoralŭ alŭ com. Braşovŭ.

Nr. 26—1887.

Publicaţiune.

Deórece Maiestatea Sa c. r. apostolică a binevoitŭ a conchema cu prea înaltulŭ rescriptŭ din 26 Maiu a. c. dieta viitóre pro 1887—1892 pe **26 Septemvre a. c.** şi deórece Escelenţa Sa D-lŭ ministru de interne prin emisulŭ din 26 Maiu a. c. Nr. 32842—II ca terminŭ pentru alegerile dietalĭ comune, a hotărîtŭ unŭ terminŭ de 10 ţile din 17—26 Iuniu a. c., de aceea subscrisulŭ comitetŭ centralŭ electoralŭ a determinatŭ **ţiua de 19 Iuniu a. c.** ca ţiuă pentru alegerile, ce suntŭ de a se îndeplini în ambele cercurĭ electorale, supuse acestuĭ comitetŭ centralŭ electoralŭ, pe basa §-lui 57 art. de lege XXXIII din anulŭ 1874.

Pentru conducerea alegerei şi pentru adunarea voturilorŭ s'au esmisŭ următórele comisiunĭ:

In cerculŭ I. electoralŭ, cu loculŭ de alegere în H e r m a n ŭ:
Carol Schnell de preşedinte,
Christian Porr de vice-preşedinte,
Petru Horvath de secretarŭ,
Ioanŭ Gavruşiu de secretarŭ locţiitorŭ.
Stefanŭ de Domokos de secretarŭ locţiitorŭ.

In cerculŭ II-lea electoralŭ, cu loculŭ de alegere G h i m b a v ŭ:
Iosifŭ Dück de preşedinte,
Dr. Herell Henricŭ de vice-preşedinte,
George Nicolaus de secretarŭ,
Merthes Ioanŭ de secretarŭ locţiitorŭ,
Paulŭ Meedt de secretarŭ locţiitorŭ.

Pentru darea voturilorŭ cu referinţă la singuraticele comune s'a statoritŭ următorulŭ şirŭ:

In I. cercŭ electoralŭ:

1. Hermanŭ. 5. Zizinŭ. 8. Cernatŭ.
2. Sânpetru. 6. Tărlungenĭ. 9. Turcheşiu.
3. Rĕşnovŭ. 7. Satulungŭ. 10. Bacĭalău.
4. Purcărenĭ.

In II. cercŭ electoralŭ:

1. Ghimbavŭ. 4. Vulcanŭ. 7. Nou. 10. Feldióră. 12. Măieruşiu.
2. Cârstianŭ. 5. Codlea. 8. Crizbavŭ. 11. Rotbavŭ. 13. Apaţa.
3. Reşnovŭ. 6. Hălchiu. 9. Bodŭ.

Alegerea începe la **19 Iuniu a. c. înainte de prânţŭ.** Fiăcare alegĕtorŭ cercualŭ póte recomanda candidaţĭ dietalĭ; acéstă recomandaţiune trebue sĕ se dea în scrisŭ preşedintelui pentru alegerĭ, séu în ţiua dinainte de alegere, séu la o jum. de óră după începerea alegereĭ.

Décă preşedintele pentru alegerĭ ordonéză votarea în sensulŭ legei, atuncĭ aceea începe diminéţa la 9 óre.

Votisarea se face publicŭ şi nominalŭ amĕsuratŭ §-lui 75 art. de lege XXXIII anulŭ 1874 şi §§-lorŭ ce stau în legătură cu acésta.

Ceea ce se aduce la cunoscinţa tuturorŭ cu aceea observaţiune, că alegerea se va efectui în casa comunală a respectivului locŭ de alegere, şi că este opritŭ a veni la alegere cu bâte séu arme.

Din şedinţa comitetului centralŭ electoralŭ alŭ comitatului Braşovŭ, ţinută în 7 Iuniu 1887.

Iuliu de Roll, vicecomite şi preşedintele comitetului centralŭ.

Dr. Fredericŭ Jekel, secretarŭ.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.